

Klubtur til Færøerne

Tekst af Hans Christian Højslet

Lørdag den 11. august drog en flok glade kajakroere fra Frederikshavn Kajakklub på klubtur afsted med færgen fra Hirtshals med kurs imod Thorshavn på Færøerne. Deltagerne var Hans Petur og Marie Møller Hansen (og deres 2 børn), Morten Rævdal, Marianne Carlsen, Eva Christophersen, Michael og Marian Eilersen, Birgit Bøgvad og Hans Chr. Højslet.

Turen derop med færgen var en lille smuttur på 30 timer og med én overnatning på vejen derop; men med to gange aftensmad. Turen hjem var med to overnatninger, men kun én gang aftensmad; men derimod to gange morgenmad. Sådan er der så meget.

Søndag aften kl. 22.30 landede vi i Thorshavn og satte kursen imod vort bestemmelsessted i Noroskali Eysturoy. Hans Petur havde advaret os om, at på Færøerne har alle får og geder forkørselsret, hvorfor vi skulle holde tilbage for dem, hvis de pludseligt ville over vejen. Efter en hurtig indlogering i vort eget hus, var det tid til natmad hos Hans Peturs søster, der boede 100 meter væk. Med karrysuppe og øl i maven var det tid til at sove lidt.

Michael Eilersen havde som sædvanligt forberedt sig med udprintede kort til alle og i samarbejde med Hans Peter planlagt turen

Noroskali ligger lige ved den eneste bro over Atlanterhavet – eller Atlanterhavsbroen.

Mandag morgen startede for nogle med morgenbadning i havet, fælles morgenmad og afsted i kajakkerne.

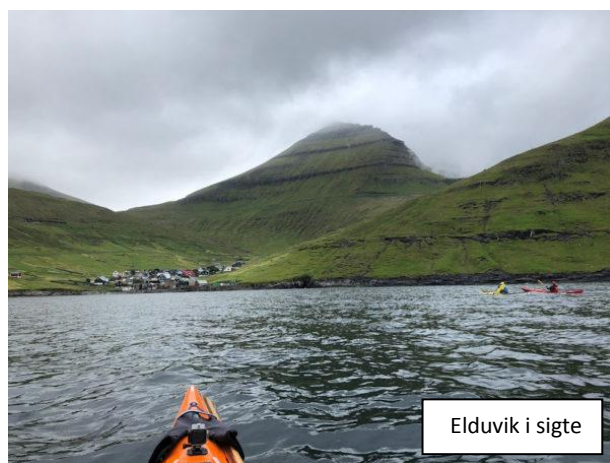
med analyse af strøm og vindforhold taget i betragtning.

Dagens tur gik fra Noroskali til Hosvik og retur. Vejret var lidt køligt, lidt blæsende med lidt buler på vandet, lidt strøm og lidt regn ind-i-mellem. Turen blev på 18 kilometer.

Efter hjemkomsten var alle trætte, og det var tid til fælles hygge i huset, gin og tonic og diverse chips, inden hvidvin og rødvin blev åbnet og drukket til Marians nybagte lasagner.

En kæmpe kløft

Elduvik i sigte

Landgang til frokost ved Elduvik

Alternativ landgang ved Elduvik

Tirsdag morgen startede igen med morgenbadning, og de der ikke var i vandet, stod for morgenmaden. Dagens tur var igen planlagt af Michael og Hans Petur, og turen gik først med bil til Funningsfjærdur, hvor kajakkerne kom i vandet. Turen i kajak gik i første omgang ud til Elduvik, hvor der var frokosttid.

Hjemturen gik forbi Funningur, hvor Hans Petur for nogle år siden var blevet konfirmeret, inden turen gik hjem til Funningsfjærdur, kajakkerne på taget og hjem til huset. Turen var igen på 18 kilometer.

Da vi kom hjem med kajakkerne og havde fået hængt alt kajaktøjet til tørre, satte vi os i bilerne igen, hvor Hans Petur var guide ud til Saksun, der ligger på Streymoy. Saksun er bl.a. blevet brugt i filmatiseringen af Barbara, hvor Niels Malmros var instruktør.

Hjemme igen var det tid til gin og tonic, øl, hvidvin og rødvin og endnu en lasagne, inden det var tid til at se dyner.

Onsdag morgen gik turen fra Nasvik til Tjørnuvik – en mindre tur på 14 kilometer. Denne gang var det kun den ene vej, vi roede, idet vi havde været ude med bilerne fra morgenstunden, så vi kunne køre tidligt hjem.

I Tjørnuvik fik vi fælles kaffe og vafler, inden turen gik retur til vores hus.

På vejen ud til Tjørnuvik gik turen forbi Færøernes største vandfald, forbi det største havlaksebrug og ud med kig til Kællingen og Trolden.

hvor Solrun Løkke Rasmussen er født og opvokset. Vi var rundt og kigge overalt i Gjógv, hvor husene er flot velholdte.

Vel hjemme igen og ude af alle tørdragterne, var det tid til turisme igen. Turen gik over høje bjerge, ned i dale og ud til Gjógv, der er den by,

Torsdag var "helliget" turisme og shopping – troede vi. Turen gik først over Færøernes høje bjerge og ad den gamle vej til Thorshavn og den vej, som Hans Peter havde kørt, da han for mange år siden havde læst til maskinmester. Med en passage rundt omkring Thorshavn kørte vi til Kirkjubøur, der er det oprindelige bispesæde på Færøerne. Her er der én familie, der har boet i samme by og samme hus i 5 generationer.

Så var det tid til at returnere til Thorshavn, hvor vi først gik tur på havnen, rundt omkring lagtinget, forbi premierministerens kontor og de andre ministres kontorer, inden vi blev sluppet løs på egen hånd til nogle timers shopping, og hvad vi ellers ville fordrive tiden med. Vi havde aftalt at mødes kl. 15.00 for at returnere vil vort hus, gøre rent, pakke sammen, spise aftensmad hos Hans Peturs søster, hvor vi skulle have grindebøffer og herefter gøre klar til at tage hjem til Danmark igen.

Men, men – naturen ville det anderledes. Hans Petur havde hørt, at der var grindefangst ved Vidareidi, hvor vi blev enige om at køre op og kigge. Efter en god times køretur på tværs af Færøerne, igennem 3 tunneller, hvoraf de 2 var "gamle" eenvejs tunneller, kom vi frem til bestemmelsesstedet

og kunne se, at vandet var blodrødt.

De havde fanget 100 grindehvaler, der var blevet dræbt i løbet af 10 minutter. Hvalerne var blevet slæbt over i havnen og ved at blive hevet op i lastbiler for at blive kørt over til en parkeringsplads, hvor de skulle måles op og udskæres. Alle i bygden fik andel i hvalerne, og da bygden i forvejen havde en del grind, var de blevet enige om at forære halvdelen af alle hvalerne til nabobygden. Der er et historisk fordelingsystem, hvorefter grindehvalerne bliver fordelt mellem alle deltagere i fangsten og beboere i bygden.

Uagtet at vi kom som en flok turister (og fra Danmark), og at vi var enormt nysgerrige, var alle involverede i fangsten åbne overfor os og fortalte os og svarede beredvilligt på alle vore spørgsmål. Derudover kom vi helt tæt på hvalerne, så vi både stod ved siden af dem, da de blev hevet op i lastbilerne, og vi kunne røre ved dem, inden de skulle parteres.

Det var en enorm stor oplevelse, selvom der var en hel del blod involveret i den.

Hjem igen til Noroskali og rengøring og pakning, inden vi skulle have grindehval serveret hos Hans Peturs søster.

Efter aftensmaden gik turen hjem til vort eget hus igen for at vente på at køre ned til færgen og retur til Danmark igen. Færgen skulle gå ved 03.30 tiden; men jeg tror, at klokken var ca. 05.00, inden vi var ombord på færgen og i køjerne.

En stor tak til Hans Petur og Marie for at arrangere turen. En stor tak til jeres børn for lån af jer i denne uge. En stor tak til Michael for at have forberedt os så godt på turene. Og endelig en stor tak til os alle sammen for enormt godt og hyggeligt samvær.

Færøerne var en stor oplevelse. En flok spændende øer, spændende historier, en flot natur og et flot rovand.

Hvis I arrangerer en tur til Færøerne igen, vil vi gerne være med igen.